

# De erfenis van mijnheer Versluys

Het zal zowat een jaar of twee geweest zijn, voordat mijn grootvader zou trouwen, dus omtrent 1841, dat hij, Kees van Rosmeulen, samen met mijnheer Matthieu Versluys weer eens op jacht was. Het lukte die dag niet zo best en ze hadden al enkele uren gelopen, toen mijnheer Versluys zei: "Beste Keeseman, ik ben doodop, laten we 'n half uurtje uitrusten". "Da's best", zei mijn grootvader en hij keek eens rond. "Kijk daar staan twee knotwilgen, daar kunnen we er ons gemak eens van nemen".

En ze trokken samen in de richting van die bomen en gingen ieder tegen 'n stam zitten. Mijnheer Versluys trok z'n veldflacon uit z'n achterzak, nam er een slok uit en vroeg aan mijn grootvader of die ook wat lustte. Toen Keeseman hem de fles terug gaf zei de kasteelheer: "Keeseman, nou moet je eens goed luisteren. Ge weet dat ik geweldig rijk ben. Ik bezit – denk ik – wel een miljoen. Nou ben jij gene stommerik en ook mijn beste vriend, die ik hier heb. En daarom moet wat ik nou vertellen ga, werkelijk onder ons blijven. Ge moet namelijk weten dat ik mijn testament aan het schrijven ben en daar heb ik jou helemaal niet in vernoemd. Ge krijgt dus geen cent van mij, want ik wil jou heel wat leed besparen. Kijk, dat zit zo, dat testament van mij zit zo in mekaar, dat mijn erfgenamen waarschijnlijk flink aan het procederen zullen gaan. En als ik het nou zo bekijk, dan zullen ze daar heel wat jaren over doen.

Ondertussen staat mijn kasteel op De Emer al die jaren leeg en zal het snel achteruit gaan, zo erg dat ze het 'n jaar of tien na mijn dood maar beter zullen kunnen afbreken, dan nog trachten op te knappen. Ge weet, dat mijn oom, waarvan ik dit kasteel heb geërft, altijd al gezegd heeft dat het kasteel, zolang het zal bestaan, altijd bewoond zal moeten worden door een echte Versluys. En die zijn er na mijn dood geen meer, zodat het kasteel dan maar moet verdwijnen.

Ja, Keeseman ze zullen jaren en jaren lang nog liggen te krakelen over al dat geld en dat wil ik je besparen. Maar één ding wil ik jou vragen, dat ge na mijn dood erop toe zult zien, dat ik ook begraven word in de grafkelder bij mijn oom en op mijne steen moet precies dezelfde tekst komen als bij hem, alleen de datum mag natuurlijk verschillen. En nou geen woord meer erover, komop we gaan verder, misschien lukt het nou beter met de jacht dan toen straks".